

Publicerad 2021-08-17 11:17 av m1ck3

Känslorna rinner över, känner ni igen er så förstår ni.

Till dig

En februarikväll som vilken annan i en stad långt bort
Du log mot mig, jag frös till, inte av kyla, men av något jag aldrig trott
Timmarna av längtan jag aldrig känt, något magiskt hade återvänt
Tiden gick och jag kunde inte hålla fast, på den trygga plats jag trodde jag satt
Jag föll handlöst in i din värld, fylld med kärlek, spänning och begär
Med dig kände jag mig äntligen levande, efter mycket smärta och lång tids trevande
Allt var så rätt, allt var så bra, hoppet och längtan gjorde vår dag

Vi visste att dagen skulle komma, men jag valde att blunda och somna
Den framtid och bild som en gång var sann, rivs nu ner i spillror och löses upp till damm.
Vakuumet och tomheten du lämnat gör ont, mitt hjärta smärtar, blöder och känns tungt.
Alla minnen med dig håller jag kvar, de följer med mig tills den dag jag från detta liv far
Jag kommer aldrig glömma dina ögon, ditt leende eller din kropp. För mig har du åter gett mig hopp.
Om detta var kärlek så vet jag nu, att jag är redo att vidare vandra, tack vare du

Men ändå står jag här, ledsen och öm, undrandes om allt bara varit en dröm

Men ändå står jag här, ledsen och öm, undrandes om allt bara varit en dröm

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren m1ck3 med Poeter.se id #220785 innehar upphovsrätten